

at der faktisk også på den polske side er meget store bevægelser i de her dage. Det er sådan, at et af de mest komplicerede områder, landbrugsområdet, faktisk ligger inden for rækkevidden af en løsning. Det er vel det afgørende gennembrud i forhold til Polen, og det er derfor, jeg tillader mig at sige, at udvidelsen ligger rigtig, rigtig godt til.

Det kan vi takke ikke mindst det svenske, det spanske og det belgiske formandskab for. De har alle knoklet, og formandskaberne, der var før, har også arbejdet hårdt for det. Det ved hr. Jens Kirk.

Med hensyn til Cypern: Også dér er der meget spændende signaler, både fra tyrkisk og fra græsk side. Hvis vi tager Tyrkiet, synes jeg, at jeg kan spore, også i de drøftelser, man har haft, at Tyrkiet begynder at se for sig, at cypriotisk medlemskab faktisk også er i Tyrkiets interesse.

Så vi har et leje – det er det, der er min pointe – som vi ikke havde turdet håbe på at have for EU's udvidelse for bare 1 år siden. Derfor er det, jeg siger, at det ligger rigtig godt til.

Til hr. Vesselbo: Jeg vil ikke læse alle de mål, man har slettet, op en gang til. Hr. Vesselbo kan læse det. Men dokumentationen er meget klar, og man kan ikke tale sig uden om, at hver gang vi på et område skal sætte os en konkret deadline og et konkret åremål, er det skrøget. Det er det, der er det centrale. Forpligtelserne er der ikke. Det er der mange der har lagt mærke til.

Bæredygtighedsstrategien er trappet ned, og det har ikke noget med hr. Svend Auken at gøre. Altså vi skal også holde et vist niveau i debatten her i salen. Det har noget at gøre med de konkrete forpligtelser, som ikke længere er der. Det er det, der er dybt beklageligt, for så er der heller ikke nogen forpligtelse for Danmark, og så kan vi heller ikke sige til andre: I må påtage jer pligter, når det gælder miljøet, og når det gælder en bæredygtig udvikling.

Fru Eva Kjer Hansen behøver ikke have bange anelser. Udvidelsen skal løftes, vi skal være forpligtet til det, og det er nummer ét. Men det er jo ikke det samme som at sige, at der ikke også er andre opgaver, der skal løftes. Vi har nævnt de seks opgaver, og jeg håber ikke, at fru Eva Kjer Hansen med sit indlæg siger, at man er uenig. Jeg forstod, at hr. Barfoed var enig, og det har jeg noteret mig. Det er i øvrigt for en dels vedkommende noget, man under alle omstændigheder skal tage op under det danske formandskab.

Så de tre store opgaver, udvidelsen, en ny global aftale, der kan give udviklingslandene og miljøet en bedre fremtid, og beskæftigelsen, er tre vigtige opgaver. Dem kan man udmærket løfte under det danske formandskab. På med vanten, på med arbejdstøjet, så når vi også de mål, vi har sat os.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For dem, der har valgt at sidde og iagttage denne her debat, kan man godt forestille sig, at det har været en lidt spøjss affære:

Man kigger på dagsordenen og ser, at vi skal have en debat om det spanske EU-formandskabs initiativer i EU. Nå nej, vi skal have en debat om det danske formandskabs initiativer til efteråret. Når så debatten går i gang, får vi i øvrigt at vide, at nu tager vi lige sådan en overordnet debat, og så kommer vi tilbage til den egentlige debat i maj måned ved en ny forespørgsel, det har partierne nemlig besluttet.

Det kan godt være, at der er nogle, der lytter til det her, som synes, at det er en lidt underlig form, og det er det jo også, men sagen er, at der var planlagt en debat om det spanske formandskab tidligere. Den har ikke været sat på, og den bliver så overhalet af udviklingen, så vi nu står med en debat om det danske EU-formandskab til efteråret.

Jeg vil forholde mig til nogle af de overordnede forhold, og så får vi altså som nævnt en ny debat i maj.

Der er to afgørende ting i EU, som er særdeles væsentlige p.t., hvoraf den ene jo selvfølgelig også har været omdrejningspunktet indtil nu, nemlig EU-udvidelsen, og den andet er udviklingen af EU selv, den forfatningsdebat, som finder sted også i forbindelse med det konvent, som er nedsat til at arbejde med Traktaten.

Kl. 16.05

Jeg vil godt sige, og vi har haft et par korte bemærkninger om det her tidligere under debatten, at vi hele tiden omkring udvidelsen har fået at vide, at forudsætningen for, at EU kunne blive udvidet med nye lande, var, at Nicetraktaten var ratificeret.

Vi har en situation, hvor Folketinget har ratificeret Nicetraktaten under henvisning til, at det var helt nødvendigt, for at udvidelsen kunne finde sted. Men vi har jo samtidig en situation, hvor et medlemsland, nemlig Irland, ikke har ratificeret Nicetraktaten.

Skal der derfor være ræson i det, der har været nævnt tidligere, vi har så også fået en smags-